

”باپ دادا کی دل تخت نشین بنی کا سرو کو سمان اذکار“

آج گیان گنگائون اور گیان ساگر کا ملن میلا ہے۔ جس میلی پر سپی بچی باپ سین روحانی ملن کا انیو کرتی۔ باپ پی روحانی بچوں کو دیک ہرشت ہوتی ہے اور بچی پی روحانی باپ سین مل ہرشت ہوتی ہے۔ کیونکہ کلپ کلپ کی پہچانی ہوئی روحانی رُوح جب اپنی ہڈی یوگ دواران جانتی ہے کہ ہر پی ووہین کلپ پہلی والی آتمائین ہے اور اسی باپ کو قر سین پاء لیٹا ہے تو اسی آند، سک کی، پریم کی، خوشی کی جھولی پر جھولنی کا انیو کرتی ہے۔ اُسا انیو کلپ پہلی والی بچی قر سین کر رہی ہے۔ ووہین پڑاٹی پہچان قر سین سمرتی پر آگئی۔ اُسی سمرتی سوروپ سنیہی آتمائین اس سنیہ کی ساگر پر سمائی ہوئی لولین آتمائین ہین اس وشیش انیو کو جان سکتی ہے۔ سنیہی آتمائین تو سپی بچی ہو، سنیہ کی شڈ سنہڈ سین یہاں تک پھونچی ہو۔ قر پی سنیہ پر پی نمبروار ہے، کوئی سنیہ پر سمائی ہوئی آتمائین ہے اور کوئی ملن منانی کی انیو کو یتاشکتی انیو کرنی والی ہے۔ اور کوئی اس روحانی ملن میلی کی آند کو سمجھنی والی، سمجھنی کی پریتن پر لگی ہوئی ہے۔ قر پی سپی کو کھینگی ”سنیہی آتمائین“۔ سنیہ کی سنہڈ کی آڈار پر آگی ہڈی ہوئی سمائی ہوئی سوروپ تک پی پھونچ جائینگی۔ سمجھنا سماپت ہو، سمانی کا انیو ہو جائینگا کیونکہ سمانی والی آتمائین سمان آتمائین ہے۔ تو سمان بننا اُرتات سنیہ پر سماء جانا۔ تو اپنی آپکو سیر ہین جان سکتی ہو کہ کھان تک باپ سمان بنی ہے؟ باپ کا سنکلپ کیا ہے؟ اُسی سنکلپ سمان مجھ لولین آتما کا سنکلپ ہے؟ اُسی واٹی، کرم، شیوا، سنہڈ سپ پر باپ سمان بنی ہے؟ وا اپی تک مہان آندر ہے وا ثوراسا آندر ہے؟ آندر سماپت ہونا ہین من مناپو کا مہمانتر ہے۔ اس مہمانتر کو ہر سنکلپ اور سیکنڈ پر سوروپ پر لانا اُسی کو ہین سمان اور سمائی ہوئی آتما کھا جاتا ہے۔ بیحد کا باپ، بیحد کا سنکلپ رکنی والا ہے کہ سرو بچی باپ سمان بنی۔ اُسی نہین کہ مٹن گرو بنون اور یہ شش بنی۔ نہین، باپ سمان بن باپ کی دل تخت نشین بنی۔ یہاں کوئی گدی نشین نہین بننا ہے۔ وہ تو ایک دو بنینگی لیکن بیحد کا باپ بیحد کی دل تخت نشین بناتی ہے۔ جو سرو بچی اذکاری بن سکتی ہے۔ سپی کو ایک ہین جسا گولدن چانس ہے۔ چاہی آد پر آنی والی ہے، چاہی مذہ پر وا اپی آنی والی ہے۔ سپی کو پورا اذکار ہے۔ سمان بنی کا اُرتات دل تخت نشین بنی کا۔ اُسی نہین کہ پیچی والی آگی نہین جا سکتی ہے۔ کوئی پی آگی جا سکتا ہے، کیونکہ یہ بیحد کی پراپرتی ہے۔ اس لیٹی اُسا نہین کہ پہلی والون نین لی لیٹا تو سماپت ہو گئی۔ اتنی اُگت پراپرتی ہے جو آپ کی باد اور پی لینی چاہی تو لی سکتی ہے۔ لیکن اذکار لینی والی کی اوپر ہے۔ کیونکہ اذکار لینی کی سات سات آدینتا کی سنسکار کو چورنا پرتا ہے۔ کچ پی نہین صرف آدینتا ہے لیکن جب چورنی کی بات آتی ہے تو اپنی کمزوری کی کارٹ اس بات پر رہ جاتی ہے اور کھتی ہے کہ چوٹا نہین۔ دوش سنسکارون کو دیتی کہ سنسکار نہین چوٹا۔ لیکن سیر نہین چورتی ہے۔ کیونکہ چٹن شکتیشالی سیر آتما ہے یا سنسکار ہے؟ سنسکار نین آتما کو ڈارٹ کیٹا وا آتما نین سنسکار کو ڈارٹ کیٹا؟ آتما کی چٹن شکتی سنسکار ہے وا سنسکار

ڪي شڪتي آتما هئ؟ جب ڌارڻا ڪرني والي آتما هئ تو چورنا پي آتما ڪو هئ، نه ڪ سنسڪار سيم چوڻينگي. ڦر ڀن ڀن نام ديتي، سنسڪار هئ، سڀاءُ هئ، عادت هئ وا نيچر هئ. ليڪن ڪهني والي شڪتي ڪوئسي هئ؟ عادت بولتي هئ وا آتما بولتي هئ؟ تو مالڪ هئ يا غلام هئ؟ تو اڌڪار ڪو اڙتات مالڪن ڪو ڌارڻ ڪرنا اسر بيحد ڪا چانس هوتي هوئي پي يتاشڪتي ليني والي بن جاتي هئ. ڪارڻ ڪيا هون؟ ڪهتي، ميري عادت، ميري سنسڪار، ميري نيچر. ليڪن مير ڪهتي هوئي پي مالڪن نهين هئ. اگر مير ڪو سيم مالڪ هون نان! اُتسا مالڪ جو چاهي وه ڪر نه سڪي، پريورتن ڪر نه سڪي، اڌڪار رک نه سڪي، اُسڪو ڪيا ڪهينگي؟ ڪيا اُتسي ڪمزور آتما ڪو اڌڪاري آتما ڪهينگي؟ تو ڪلا چانس هوتي پي باپ نمبروار نهين ديتي ليڪن سيم ڪو نمبروار بناء ديتي هئ. باپ ڪا دل تخت اتنا بيحد ڪا بڙا هئ جو ساري وشو ڪي آتماڻن پي سماءُ سڪتي هئ. اتنا وراثت سوڍو هئ ليڪن بڻني ڪي همت رڪني والي ڪتني بنتي هئ! ڪيونڪ دل تخت نشين بنني ڪي ليئي دل ڪا سوڍا ڪرنا پرتا هئ. اس ليئي باپ ڪا نام ”دلوالا“ پرا هئ. تو دل ليتا پي هئ، دل ديتا پي هئ. جب سوڍا هوني لڱتا هئ تو چترائي بهت ڪرتي هئ. پورا سوڍا نهين ڪرتي، ٿورا رک ليتي هئ ڦر ڪيا ڪهتي؟ ڌيري ڌيري ڪرڪي ديتي جائينگي. قسطون ۾ سوڍا ڪرنا پسند ڪرتي هئ. ايڪڌڪ سين سوڍا ڪرني والي، ايڪ ڪي هوني ڪارڻ سدا ايڪرس رهتي هئ. اوڙ سپ ۾ نمبر ايڪ بن جاتي هئ. باقي جو ٿورا ٿورا ڪرڪي سوڍا ڪرتي هئ، ايڪ ڪي بجاءِ دو نانؤ ۾ پانوؤ رڪني والي، سدا ڪوئي نه ڪوئي الجهن ڪي هلچل ۾، ايڪ رس نهين بن سڪتي هئ. اس ليئي سوڍا ڪرنا هئ تو سيڪنڊ ۾ ڪرو. دل ڪي ٽڪڙي ٽڪڙي نهين ڪرو. آڄ اپني سين دل هٽاءِ ڪر باپ سين لڱائي، ايڪ ٽڪڙا ديئا اڙتات ايڪ قسط دي. ڦر ڪله سنڀنڌيون سين دل هٽاءِ ڪر باپ ڪو دي، دوسري قسط دي، دوسرا ٽڪڙا ديئا، اس سين ڪيا هونگا؟ باپ ڪي پراپرٽي ڪي اڌڪار ڪي پي ٽڪڙي ڪي حقدار بنينگي. پراپتي ڪي انپو ۾ سرو انپوتيون ڪي انپو ڪو پاءِ نهين سڪينگي. ٿورا ٿورا انپو ڪيئا اس سين سدا سمپن، سدا سنتشت نهين هونگي. اس ليئي ڪئين بچي اب تڪ پي اُتسي هين ورنن ڪرتي هئ ڪ جننا، جئسا هونا چاهيئي وه اتنا نهين هئ. ڪوئي ڪهتي پورا انپو نهين هونا، ٿورا هونا. اوڙ ڪوئي ڪهتي، هونا هئ ليڪن سدا نهين هونا. ڪيونڪ پورا فل سوڍا نهين ڪيئا تو انپو پي فل نهين هونا هئ. ايڪ سات سوڍي ڪا سنڪلپ نهين ڪيئا. ڪي ڪي ڪرڪي ڪرتي هئ تو انپو پي ڪي ڪي هونا هئ. سدا نهين هونا. وئسي تو سوڍا هئ ڪتنا سرشت پراپتي والا. پتڪي هوئي دل دينا اوڙ دلارام باپ ڪي دل تخت پر آرام سين اڌڪار پانا. ڦر پي سوڍا ڪرني ڪي همت نهين! جائتي پي هئ، ڪهتي پي هئ ليڪن ڦر پي همت هين پاڳيه پاءِ نهين سڪتي. هئ تو سستا سوڍا نان، يا مشڪل لڱتا هئ؟ ڪهني ۾ تو سپ ڪهتي ڪ سستا هئ. جب ڪرني لڱتي هئ تو مشڪل بناء ديتي هئ. واسطو ۾ تو دينا، دينا نهين هئ. لوها دي ڪرڪي هيرا لينا، تو يهه دينا هون وا لينا هون؟ تو ليني ڪي همت نهين هئ ڪيا؟ اس ليئي ڪها ڪ بيحد ڪا باپ ديتا سپڪو ايڪ جئسا هئ ليڪن ليني والي ڪلا چانس هوتي پي نمبروار بن جاتي هئ. چانس ليني چاهو تو لي لو ڦر يهه اُلها پي ڪوئي نهين سڻينگا ڪ مئن ڪر سڪتا ٿا ليڪن يهه ڪارڻ هون. پهلې آتا تو آڳي ڇلا جاتا ٿا. يهه پرستتيان نهين هوتي تو آڳي ڇلا جاتا. يهه اُلھني سيم ڪي ڪمزوري ڪي

باتين هٿ. سَوِ اسٿتي ڪي آڱي پرستتي ڪُچ ڪر نهيڻ سڪتي. وڳهن وناشڪ آتمائون ڪي آڱي وڳهن پرشارت ۾ رُڪاوٽ ڊال نهيڻ سڪتا. سميه ڪي حساب سين رفتار ڪا حساب نهيڻ. دو سال والا آڱي جا سڪتا، دو ماس والا نهيڻ جا سڪتا، يهه حساب نهيڻ. يهان تو سيڪنڊ ڪا سوڏا هٿ. دو ماس تو ڪتنا بڙا هٿ. ليڪن جب سين آڱي تب سين تيور گتي هٿ؟ تو سدا تيور گتي والي ڪئين اَلبيلي آتمائون سين آڱي جا سڪتي هٿ. اِس ليئي ورتمان سميه ڪو اوڙ ماسٽر سر وِشڪتيوان آتمائون ڪو يهه وردان هٿ، جو اُپني ليئي چاهو جتنا آڱي ٻڌنا چاهو، جتنا اڌڪاري بنني چاهو اُتنا سهج بن سڪتي هو ڪيونڪ يهه ورداني سميه هٿ. ورداني باپ ڪي ورداني آتماين هو، سمجها، ورداني بننا هٿ تو اُپي بنو، ڦر وردان ڪا سميه سماپت هو جائينگا. ڦر محنت سين پي ڪُچ پاءِ نهيڻ سڪينگي. اِس ليئي جو پانا هٿ وهه اُپي پاءِ لو. جو ڪرنا هٿ اُپي ڪر لو. سوچو نهيڻ ليڪن جو ڪرنا هٿ وهه دريڊ سنڪلپ سين ڪر لو اوڙ سڦلنا پاءِ لو. اُچا.

اُٿسي سرو اڌڪاري، سيڪنڊ ۾ سوڏا ڪرني والي اَرقات جو سوچا وهه ڪيئا، اُٿسي سدا همٿوان سر پشت آتماين، سدا مالڪ بن پريورتن ڪي شڪتي دواران ڪمزوريون ڪو مٿاني والي، جو سر پشت ڪرم ڪرني چاهي وهه ڪرني والي، اُٿسي ماسٽر سرو هڪتيوان، دل تخت نشين، اڌڪاري بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

ٽيچرس ڪي ساٿ:- اُپني ڪو سدا شيواڌاري سمجھڪر شيوا پر اُپستت رهتي هو نان؟ شيوا ڪي سڦلنا ڪا آڌار، شيواڌاري ڪي ليئي وشيش ڪيا هٿ؟ جانتِي هو؟ شيواڌاري سدا يهي چاهتي هٿ ڪ سڦلنا هو ليڪن سڦل هوني ڪا آڌار ڪيا هٿ؟ آڄ ڪلهه وشيش ڪس بات پر اُٿينشن ڊلاءِ رهي هٿ؟ (تياڳ پر) بنا تياڳ اوڙ تپسيا ڪي سڦلنا نهيڻ. تو شيواڌاري اَرقات تياڳ مورت اوڙ تپسوي مورت. تپسيا ڪيا هٿ؟ ”ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي“ يهه هٿ هر سميه ڪي تپسيا. اوڙ تياڳ ڪوئسا هٿ؟ اُس پر تو بهت سُنايا هٿ ليڪن سار روپ ۾ شيواڌاري ڪا تياڳ - جئسا سميه، جئسي سمسيائين هو، جئسي ويڪتي هو وئسي سِير ڪو مولڊ ڪر سَوِ ڪلياڻ اوڙ وشو ڪلياڻ ڪرني ڪي ليئي سدا ايزي رهي. جئسي پرستتي هو اَرقات ڪهان اُپني نام ڪا تياڳ ڪرنا پري، ڪهان سنسڪارون ڪا، ڪهان وئرت سنڪلپون ڪا، ڪهان اِستول اَلپڪال ڪي ساڌنون ڪا... تو اُس پرستتي اوڙ سميه اَنوسار اُپني سر پشت اسٿتي بناء سڪي، ڪئسا پي تياڳ اُسڪي ليئي ڪرنا پري تو ڪر لي، اُپني ڪو مولڊ ڪر لي، اِسڪو ڪها جاتا هٿ ”تياڳ مورت“. تياڳ تپسيا ڦر شيوا. تياڳ اوڙ تپسيا هين شيوا ڪي سڦلنا ڪا آڌار هٿ. تو اُٿسا تياڳي جو تياڳ ڪا پي ايمان نه آڱي ڪ مئن نين تياڳ ڪيئا. اَگر يهه سنڪلپ پي آتا تو يهه پي تياڳ نهيڻ هوئا.

شيواڌاري اَرقات بڙون ڪي ڊئريڪشن ڪو ڦورن عمل ۾ لاني والي. لوڪ سنڱره اَرٿ ڪوئي ڊئريڪشن ملتا هٿ تو پي سڌ نهيڻ ڪرنا چاهيئي ڪ مئن رائيت هون، پل رائيت هو ليڪن لوڪ سنڱره اَرٿ نمت آتمائون ڪا ڊئريڪشن ملتا هٿ تو سدا ”جي هان“، ”جي حاضر“، ڪرنا يهي شيواڌاري ڪي وشيشتا هٿ، يهه جُهڪنا نهيڻ هٿ، نيچي هونا نهيڻ هٿ ليڪن ڦر پي اونچا جانا هٿ. ڪپي ڪپي ڪوئي سمجھتي هٿ اَگر مئن نين ڪيئا تو مئن نيچي هو جائونگي، ميرا نام ڪم هو جائينگا، ميري پرسنلتي ڪم هو جائينگي، ليڪن نهيڻ. ماننا اَرقات ماننيه بننا، بڙون ڪو

مانُ دينا آرڻاٿ سَومانَ لينا. تو اُٿسي شيواڌاري هو جو اُپني مانُ شانَ ڪا پي تياڳ ڪر دو. اُپڪال ڪا مانُ اُڙ شانَ ڪيا ڪرينگي. آڳياڪاري بننا هين سدا ڪال ڪا مانُ اُڙ شانَ لينا هئ. تو اونا شي لينا هئ يا اُپي اُپي ڪا لينا هئ؟ تو شيواڌاري آرڻاٿ ان سڀ باتون ڪي تياڳ ۾ سدا ايوور ڀڏي. بڙون نين ڪها اُڙ ڪيئا. اُٿسي وشيش شيواڌاري، سرو ڪي اُڙ باپ ڪي پريه هوتي هئ. جُهڪنا آرڻاٿ سڦلنا يا ڦلداٿق بننا. يه جُهڪنا چوٽا بننا نهين هئ ليڪن سڦلنا ڪي ڦل سمپن بننا هئ. اُس سميه پل اُٿسي لڱتا هئ ڪ ميرا نام نيچي جا رها هئ، وه بڙا بن ڳيا، مٿن چوٽي بن گئي. ميري ڪو نيچي ڪيئا ڳيا اُسڪو اوپر ڪيئا ڳيا. ليڪن هوتا سيڪنڊ ڪا ڪيل هئ. سيڪنڊ ۾ هار هو جاتي اُڙ سيڪنڊ ۾ جيت هو جاتي. سيڪنڊ ۾ هار سدا هين هار هئ جو چنڊرونسي ڪمانڌاري بناءِ ديني هئ اُڙ سيڪنڊ ڪي جيت سدا ڪي خوشي پراپت ڪراتي، جسڪي نشاني شري ڪرشن ڪو مَرلي بجاتي هوئي ڏکيا هئ. تو ڪهان چنڊرونشي ڪمانڌاري اُڙ ڪهان مَرلي بجاني والي. تو سيڪنڊ ڪي بات نهين ليڪن سيڪنڊ ڪا آڌار، سدا پر هئ. تو اس راز ڪو سمجهتي هوئي سدا آڱي چلتي چلو. برهما باپ ڪو ديڪا، برهما باپ نين اُپني ڪو ڪتنا نيچي ڪيئا، اتنا نرماڻ هوڪر شيواڌاري بنا جو بچون ڪي پانو ڏباني ڪي ليئي پي تيار. بچي ميري سين آڱي هئ، بچي ميري سين پي اڇا پاشڻ ڪر سڪتي هئ. ”پهلي مٿن“ ڪي نهين ڪها. آڱي بچي، پهلي بچي، بڙي بچي ڪها، تو سيم ڪو نيچي ڪرنا نيچي هونا نهين هئ اونچا جانا هئ. تو اُسڪو ڪها جاتا هئ ”سچي نمبرون يوگيه شيواڌاري“. لڪش تو سڀي ڪا اُٿسا هين هئ نان! گجرات سين بهت شيواڌاري نڪلي هئ ليڪن گجرات ڪي نديان گجرات ۾ هين بهه رهي هئ، صرف گجرات ڪلياڻڪاري نهين، وشو ڪلياڻڪاري بنو. سدا ايوور ڀڏي رهو. آڇ ڪوئي پي ڊئريڪشن ملي، بولو هان جي. ڪيا هونگا، ڪئسي هونگا، ٿرستي ڪو ڪيا، ڪئسي ڪا ڪيا سوچنا. اُپني آفر سدا ڪرو تو سدا اُپرام رهينگي. لڱاءُ جُهڪاءُ سين ڪنارا هو جائينگا. آڇ يهان هئ ڪلهه ڪهان پي چلي جاتي تو اُپرام هو جائينگي. اُگر سمجهتي، يهان هين رهنا هئ تو ڦر ٿورا بنانا هئ، بننا هئ.... يه رهينگا. آڇ يهان ڪلهه وهان. پنچي هئ آڇ ايڪ ڊال پر، ڪلهه دوسري ڊال پر تو استتي اُپرام رهينگي، تو من ڪي استتي سدا اُپرام چاهيئي. چاهي ڪهان 20 ورش پي رهو ليڪن سيم سدا ايوور ڀڏي رهو. سيم نهين سوچو ڪ ڪئسي هونگا! اُسڪو ڪها جاتا هئ مهاتياڳي. اڇا.

وردان - سنگر ڀڳ ڪي سميه ڪا مهتو جان پر ماتم دُعائون سين جهولي پرني

والي ماياجيت پو

سنگر ڀڳ ڪا ايڪ سيڪنڊ اُڙ ڀڳون ڪي ايڪ ورش سين پي زياده هئ، اس سميه ايڪ سيڪنڊ پي گنوايا تو سيڪنڊ نهين ليڪن بهت ڪچ گنوايا. اتنا مهتو سدا ياد رهي تو هر سيڪنڊ پر ماتم دُعاين پراپت ڪرتي رهينگي اُڙ جسڪي جهولي پر ماتم دُعائون سين سدا پرپور هئ اُسڪي پاس ڪي ماي آ نهين سڪتي. دُور سين هين پاڳ جائينگي. تو سميه ڪو بچانا يهي تپور پرشارت هئ. تپور پرشارتي آرڻاٿ سدا ماياجيت.

سلوگن - جو آڳياڪاري هئ وهي باپ ڪي وا پريوار ڪي دُعائون ڪي پاتر هئ.